

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

bilis. Inquit enim Christus: Cœlum & terram transibunt, verba autem mea non transibunt.

Cœlum in scripturis sic describitur, quod sit *επιωρα* firmamentum, Gen. 1. v. 6. solidissimum, quasi ære fufum, Hiob. 37. v. 18. Terra quoque fundata est, super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi, Pl. 104. v. 5. Nihilominus Christus de utroque ait: *παρελεύσεται*, transibunt, & quidem ita, ut vel minimum vestigium non appareat, sicut hæc vocula usurpatur de flore, Jac. 1. v. 10. tempore, Matth. 14. v. 15.

Sed de verbis suis ait, non transibunt: verum quæcunque in iis piis promisit, impiis verò minatus est, omnia implebantur, ad minimum jota, aut apicem, Matth. 5, 18.

Inserviant hæc

Consolationi nostræ. Hominum promissiones sæpe fallunt, exemplo Labani, qui Jacobo multa pollicitabatur, sed postea immutabat mercedem ejus decem vicibus, Gen. 31. v. 41.

Id in Christo metuendum minimè est. Citius enim montes & colles loco movebuntur, Esa. 54. v. 10. quàm unum verbum præterierit incassum, Jos. 23. v. 15. Unde vocatur verbum vitæ, Joh. 6. v. 68. non modò idè, quia is locutus est illud, qui verus Deus est, & vita æterna, 1. Joh. 5. v. 20. sed etiam quia ad immortalitatem nos promovet, Joh. 8. v. 51. nec ullius homi-

nis violentiâ infringi potest, Vide Esa. 40. v. 7. 8.

Quid non tentarunt primi ethnici Imperatores? Quid non Pontificii nostro seculo, ut verbum DEI supprimerent? Sed frustra. Adhuc immortum stat verbum Christi: Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

Verbum perennat firmiter,

Ingratiis ipsorum:

Adstitit ipse jugiter,

Cum gratia donorum.

Si corpus occidunt,

Et omnia rapiunt.

Dimitte tu lætus,

Est quæstus hic nullus,

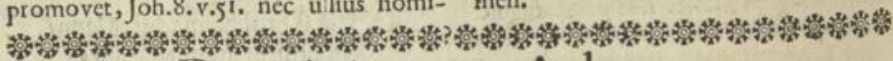
Regni Dei qui certus.

Das Wort sie sollen lassen stahn/
Und kein Dancß darzu haben:

Er ist bey uns wol auff dem Plan/
Mit seinem Geist und Gab. n.

Nehmen sie uns den Leib/
Gut Ehr, Kind und Weib/
Lass fahren dahin/
Sie habens kein Gewinn/
Das Reich muß uns doch bleiben.

Regnum videlicet gloriæ æternæ, quod Deus nobis omnibus ex gratia largiri dignetur, per & propter Christum, Dominum & Servatorem nostrum, Amen.

Dominica III. Adventus.

Evangelium, Matth 11. v. 2. --- 10.

EXORDIUM.

CUm miraculosus ille Propheeta Elias, vivus in cœlum assumptus esset, filii Prophetarum in

Hiericho, non parùm idè solliciti fuerunt, propterea acceperunt Elisam, dicentes: Ecce, cum servis tuis sunt quinquaginta fortes viri,

viri, qui possunt ire, & querere Dominum tuum, ne forte tulerit eum Spiritus Domini, & projecerit eum in unum montium, aut in unam vallium.

Et si a. Elisæus satis certus erat, Eliam verè in cœlum raptum esse: attamen permittebat id ipsis, quia tam sollicitè instabant, ne amplius haberent causam dubitandi, sed certissimi forent, rem haud secus sese habere, quàm dixerat ipsis, 2. Reg. 2. v. 16. seqq.

Hæc historia non inconcinne Evangelio nostro congruit. Quemadmodum enim Elias Thesbites in cœlum adscenderat, filii verò Prophetarum credere id recusabant: sed spiritum Domini aliorum eum rapuisse arbitrabantur, ut antehac sæpius factum: sicut constat, ex 1. Reg. 18. v. 12. Sic promissus ille mundi Messias verè præsentiam suam exhibuerat, cujus desiderio Patriarchæ Vet. Test. miro desiderio flagraverant, Psal. 14. v. 7. Esa. 65. v. 1. Dan. 9. v. 19.

Sed Judæi expertinacia id credere volebant, alium enim Messiam sibi imaginabantur, qui excusso Romanorum iugo de cervicibus illorum, rerum se Dominos constitueret, & in libertatem pristinam vendicaret. Quia verò ipse non habebat, quò caput reclinaret, Matth. 8. v. 20. Despiciebant ipsum dicentes: Nolumus, hunc regnare super nos, Luc. cap. 19. vers. 14.

Alii ambigebant, utri horum honorem Messia deferrent, Christonè, an Johanni Baptistæ, præcursori ejus. Hinc ansam capiebat Johannes, audiens in carcere, quæ miracula Christus patraret, rem planè expedire, & dubitantes ex errore liberare. Ablegatis itaque duobus discipulis suis injungebat, ut quærerent ex Christo: utrum ipse promissus

mundi Messias esset, an alium expectarent. Hoc non sui causâ fecit, digito siquidem Christum ostenderat, dicens: Ecce! agnus Dei, qui tollit peccata mundi, Joh. 1. v. 36. Sed propter alios, ut ex ipsius Christi ore perdiscerent, non aliter se rem habere, quàm ipsis hæcenus exposuerat, præsertim si signa miraculosa conspicerent, quæ in ægrotis tum patrabat, uti pluribus ex Evangelio audiemus. Ex quo proposito nostro inservientes, discemus:

I. Ἀνθροπολογίαν, sive *notitiam nostri.*

II. Χριστολογίαν, sive *notitiam Christi.*

J. J.

Exegesis.

Præfens Evangelium haud incongruè succedit priori, si gravissimas causas perpendamus, quæ filium Dei stimulant, ut in justa ira sua iudicio se accingat, idemque acceleret. Piissimus enim Concionator Johannes, in Castello Macherunte in vinculis jacet, & tandem capite truncatur, dum intereà Herodes cum concubina sua genio indulget, choreas agit, & lætitiâ exultat. At haud inultum finit id Deus, justus enim iudex & vindex est, Psal. 11. v. 8. Non verò omnia punit in hoc tempore: ergò certissimè fiet in die extremo, ubi iustum erit apud Deum, reddere iis qui affligunt nos, afflictionem. 2. Thess. 1. v. 6. 7.

Intereà *notitiam nostri* hinc discere possumus, si intuemur:

I. *Iohannis incarcerationem.* Hic vir sanctissimus ab Herode carceri inclusus erat, non quasi homicida, aut fur, aut maleficus, 1. Petr. 4. v. 15. sed quòd Herodem, qui conjugem legitimam repudiata, cum Herodiade, Philippi fratris uxore

C

in ince-